

ORDO AD SYNODUM.

Sacerdotes et Clerici universi qui ad Synodum de jure vel consuetudine venire tenentur, conveniunt in civitate, vel alio loco, prout Pontifex ordinaverit.

Prima autem die Synodi Pontifex summo mane cappam indutus, ab universo Clero cum superpelliceis comitatus, ad Ecclesiam pergit; paratur in sede; celebrat Missam de Spiritu sancto, et præbet Clero sacram Communionem. Qua finita, paratur faldistorium ante medium altaris, juxta inferiorem gradum, per quem ad altare ascenditur; et alia sedes in plano altaris (poterit tamen faldistorium suo tempore, loco secundæ sedis, cum tempus erit, poni). Pontifex vero supra rochetum, vel si sit Regularis, supra superpelliceum amictu, stola, pluviali rubeo, et mitra pretiosa induitur, quibus paratus, baculum Pastoralem manu ferens, accedit coram altari; Diacono et Subdiacono paratis rubeis ornamentis, ac si in Missa servire deberent, ipsum hinc et inde associantibus, et ibi ante faldistorium sibi paratum genuflexus, deposita mitra, incipit, schola prosequente, Antiphonam:

Exaúdi nos, Dómine, * quóniam benigna est misericórdia tua: et secúndum multitudínem miserationúm tuárum respice nos Dómine.

Psalmus 68.

Salvum me fac Deus: * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Incepto Psalmo, sedet Pontifex, accepta mitra, et sic manet quousque finiatur Psalmus, et Antiphona repetatur.

Infixus sum in limo profúndi: * et non est substántia.

Veni in altitúdinem maris: * et tempéstat demérsit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ: * defecerunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capillos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei injúste: * quæ non rápui, tunc exsolvébam.

Deus tu scis insipiéntiam meam: * et delicta mea a te non sunt abscondita.

Non erubéscant in me qui exspectant te Dómine, * Dómine virtutum.

Non confundántur super me * qui quærunte te, Deus Israël.

Quóniam propter te sustinui oppróbrium: * opéruit confúsió faciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * et peregrínus filiis matris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ comédit me: * et oppróbria exprobrántium tibi, cecidérunt super me.

Et opéruí in jejúnio ánimam meam: * et factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum meum cilícium: * et factus sum illis in parábolam.

Advérsus me loquebántur, qui sedébant in porta: * et in me psallébant qui bibébant vinum.

Ego vero oratióem meam ad te Dómine: * tempus benepláciti Deus.

In multitudíne misericórdiæ tuæ exaúdi me: * in veritaté salutis tuæ.

Eripe me de luto, ut non infigar: * líbera me ab iis, qui odérunt me, et de profúndis aquárum.

Non me demérgat tempéstat aquæ, neque absórbeat me profúndum: * neque úrgeat super me púteus os suum.

Exaúdi me Dómine, quóniam benigna est misericórdia tua: * secúndum multitudínem miserationúm tuárum respice in me.

Et ne avértas faciém tuam a púero tuo: * quóniam tribulor, velóciter exaúdi me.

Inténde ánimæ meæ, et líbera eam: * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum,

et confusióem meam, * et reveréntiam meam.

In conspéctu tuo sunt omnes qui tribulant me, * impropérium exspectávit cor meum, et miseriam.

Et sustinui qui simul contristarétur, et non fuit: * et qui consolarétur, et non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel: * et in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * et in retributióes, et in scándalum.

Obscuréntur óculi eórum ne vídeant: * et dorsum eórum semper incúrva.

Effúnde super eos iram tuam: * et furor iræ tuæ comprehéndat eos.

Fiat habitátió eórum desérta: * et in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussísti, persecúti sunt: * et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum: * et non intrent in justítiam tuam.

Deleántur de libro vivéntium: * et cum justis non scribántur.

Ego sum pauper et dolens: * salus tua Deus suscepit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico: * et magnificábo eum in laude:

Et placébit Deo super vítulum novéllum: * cónua producéntem et úngulas.

Vídeant paúperes et læténtur: * quærite Deum, et vivet ánima vestra.

Quóniam exaudivit pauperes
Dóminus: * et vinctos suos non
despéxit.

Laudent illum cœli et terra,
* mare, et ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam faciet
Sion: * et ædificabúntur civitátes
Juda.

Et inhabitábunt ibi, * et hæ-
reditáte acquirént eam.

Et semen servórum ejus pos-
sidébit eam, * et qui diligunt no-
men ejus, habitábunt in ea.

Glória Patri.

Sicut erat, etc.

Finito Psalmo, et repetita Antiphona, Pontifex surgit, deposita mitra, et
versus ad altare, dicit:

Adsumus, Dómine sancte Spíritus, ádsumus, peccáti quidem im-
manitáte deténti, sed in nómine tuo speciáliter aggregáti: veni
ad nos, adésto nobis; dignáre illabi córdibus nostris: doce nos,
quid agámus; quo gradiámur, osténde; quid efficiámus, operáre.
Esto solus et suggéstor, et efféctor judiciórum nostrórum, qui solus
cum Deo Patre, et ejus Fílio nomen pössides gloriósum: non nos
patiáris perturbatóres esse justitiæ, qui summe dilígis æquitátem;
ut sinístrum nos non ignorántiæ trahat; non favor infléctat; non
accéptio múneris, vel persónæ corrúmpat: sed junge nos tibi effi-
cáriter solius tuæ grátiæ dono, ut simus in te unum, et in nullo
deviémus a vero; quátenus in nómine tuo collécti, sic in cunctis
teneámus cum moderámine pietátis justitiam, ut hic a te in nullo
disséntiat senténtia nostra, et in futúro pro bene gestis consequá-
mur præmia sempitérna.

Respondetur ab omnibus: Amen.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui misericórdia tua nos incólumes
in hoc loco speciáliter aggregásti; mentes nostras, quæsumus,
Paráclitus, qui a te procédit, illúminet, et indúcat in omnem, sicut
tuus promísit Fílius, veritátem; cunctósque in tua fide, et caritáte
corróboret; ut excitáti a temporáli sýnodo, proficiámus ad ætérnæ
felicitátis augméntum. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Chri-
stum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem
Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. **R.** Amen.

Finita Oratione, Pontifex, accepta mitra, procumbit supra faldistorium
prædictum, aliis omnibus genuflectentibus; et Cantores dicunt Litanias, prout
habentur supra. pag. 18. Et postquam dictum fuerit:

Ut ómnibus fidélibus defúntis, etc.

R. Te rogámus, audi nos.

Pontifex surgit, et baculum pastorem in sinistra tenens, stans versus ad
Synodum, dicit:

Ut hanc præsentem Sýnodum visitáre, dispónere, et bene- ✠
dicere dignéris.

R. Te rogámus, audi nos.

Producens signum crucis pariter super omnes: quo facto, iterum accumbit,
Cantoribus Litanias perficientibus. Quibus dictis, surgunt omnes, et Pontifex,
deposita mitra, dicit stans versus ad altare:

Orémus. Et ministri: Flectámus génuá. **R.** Leváte.

Da, quæsumus Ecclésiæ tuæ, miséricors Deus, ut Spíritu sancto
congregáta, secúra tibi devotióne servíre mereátur. Per Dómi-
num nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et
regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula
sæculórum. **R.** Amen.

Deinde Pontifex, accepta mitra, ascendit ad sedem sibi paratam in plano
altaris, ita ut in ea sedens dorsum suum vertat ad altare. Et imponit incen-
sum in thuribulum, et benedicit more solito. Diaconus dalmatica indutus, præ-
cedentibus thuriferario, et duobus ceroferariis, et Subdiacono tunicella induto,
paramentis rubeis, benedictione accepta a Pontifice, cantat in loco convenienti:

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam. Capit. 9.

In illo témpore: Convocáti Jesus duódecim Apóstolis, dedit illis
virtútem, et potestátem super ómnia dæmónia, et ut languóres
curárent. Et misit illos prædicáre regnum Dei, et sanáre infirmos.
Et ait ad illos: Nihil tuléritis in via, neque vírgam, neque peram,
neque panem, neque pecúniám, neque duas túnicas habeátis. Et
in quamcúmque domum intravéritis, ibi manéte, et inde ne exeátis.
Et quicúmque non recéperint vos, exeúntes de civitáte illa, étiam
púlverem pedum vestrórum excúтите in testimónium super illos.
Egréssi autem circuíbant per castélla evangelizántes, et curántes
ubíque.

Quo finito, liber Evangeliorum apertus per Subdiaconum portatur Pontifici
per eum osculandus, qui et deinde incensatur. Quo facto, Pontifex ipse ante
sedem suam prædictam, deposita mitra, versus ad altare, atque alii omnes in
locis suis genuflectunt. Tum Pontifex hic genuflexus incipit cantando, schola
prosequente, Hymnum:

Veni creátor Spíritus. pag. 31.

Finito primo versu, Pontifex surgit, stans versus ad altare, sine mitra,
usque ad finem Hymni; similiter omnes alii cum Pontifice surgunt.

Expleto Hymno, omnes sedent in silentio, et Pontifex, accepta mitra, se-
dens in sede prædicta supra, in plano altaris posita, eos, si placet, in hanc
sententiam alloquitur:

Venerábiles consacerdótes et fratres nostri caríssimi, præmissis
Deo précibus, opórtet ut ea, quæ de divínis officiis, vel sacris
Ordínibus, aut étiam de nostris móribus, et necessitatibus ecclesiá-
sticis a nobis conferénda sunt, cum caritáte et benignitáte unus-
quisque vestrum suscipiat, summáque reveréntia, quantum valet,
Dómino adjuvánte, percípiat, vel quæ emendatióne digna sunt, omni
devotióne unusquisque fidéliter stúdeat emendáre: et si cui forte
quod dicétur, aut agétur, displiceat, sine álquo scrúpulo conten-
tiónis, palam coram ómnibus cónferat: quátenus, Dómino mediánte,

et hoc ad óptimum statum perveniat; ita ut nec discórdans conténtio ad subversiónem justitiæ locum inveniat, neque iterum in perquirénda veritate vigor nostri órdis, vel sollicitúdo tepéscat.

Post allocutionem hujusmodi, vel prius, prout magis placuerit Pontifici, fit per aliquem virum doctum idoneum sermo, in quo tractatur de disciplina ecclesiastica, de divinis mysteriis et de correctione morum in Clero secundum ea, quæ Pontifici videbuntur. Et post sermonem, querelæ, si quæ sint, audiuntur.

Deinde Archidiaconus ex suggesto alta voce legit decreta sacri Concilii Tridentini de residentia, et de professione fidei, quam tunc emittent omnes, qui ad eam tenentur, in manibus Pontificis, juxta formam infra positam; item de eligendis examinadoribus, qui statim nominantur, et approbantur, et jurant in manibus Pontificis, demum de eligendis iudicibus causarum, qui similiter pronuntur, ut supra.

Postremo caritative monentur omnes, quod durante Synodo honeste se habeant in omnibus, et extra; ita quod eorum conversatio ceteris sit merito in exemplum. Quo facto, surgit Pontifex, et solemniter omnibus benedicit, dicens:

Sit nomen Dómini benedictum, etc., more consueto; qua data, discedunt omnes.

Forma juramenti.

Ego **N.** firma fide credo, et profíteor ómnia, et singula quæ continentur in símbolo fidei, quo sancta Romána Ecclesiá útitur; videlicet, Credo in unum Deum, Patrem omnipoténtem, factórem cœli et terræ, visibílium ómnium, et invisibílium. Et in unum Dóminum Jesum Christum, Fílium Dei unigénitum. Et ex Patre natum, ante ómnia sæcula. Deum de Deo, lumen de lúmine, Deum verum de Deo vero. Génitum, non factum, consubstantiálem Patri, per quem ómnia facta sunt. Qui propter nos hómines, et propter nostram salutem descendit de cœlis. Et incarnátus est de Spíritu sancto ex María Vírgine: et homo factus est. Crucifixus étiam pro nobis, sub Póntio Piláto passus et sepúltus est. Et resurrexit tértia die, secúndum Scriptúras. Et ascendit in cœlum; sedet ad dexteram Patris. Et iterum ventúrus est cum glória iudicáre vivos, et mórtuos; cujus regni non erit finis. Et in Spíritum sanctum Dóminum, et vivificántem: qui ex Patre Filióque procedit. Qui cum Patre et Fílio simul adorátur, et conglorificátur: qui locútus est per Prophétas. Et unam sanctam Cathólicam et Apostólicam Ecclesiám. Confíteor unum baptisma in remissionem peccatórum. Et expécto resurrectionem mortuórum. Et vitam ventúri sæculi. Amen. Apostólicas, et Ecclesiásticas traditiónes, reliquásque ejúsdem Ecclesiæ observatiónes, et constitutiónes firmíssime admítto et ampléctor.

Item sacram Scriptúram juxta eum sensum, quem tenuit et tenet sancta mater Ecclesiá, cujus est iudicáre de vero sensu et interpretatióne sacrárum Scripturárum, admítto; nec étiam umquam nisi juxta unánimem consénsu Patrum accípiam et interpretábor.

Profíteor quoque septem esse vere et próprie Sacraménta novæ legis, a Jesu Christo Dómino nostro institúta, atque ad salutem humáni géneris, licet non ómnia singulis necessariá, scilicet Baptísmum, Confirmatiónem, Eucharístiam, Pœniténtiam, Extrémam Unctiόnem, Ordinem, et Matrimónium; illaque grátiam conférre, et ex his Baptísmum, Confirmatiónem, et Ordinem, sine sacrilégio reiterári non posse. Recéptos quoque et approbátos Ecclesiæ Cathólicæ ritus, in supradictórum ómnium Sacraméntórum solénni administratióne recípio et admítto: ómnia et singula quæ de peccáto origináli, et de justificatióne, in sacrosáncta Tridentína Sýnodo defínita et declaráta fuérunt, ampléctor et recípio.

Profíteor páriter in Missa offerri Deo verum, próprium, et propitiatórium sacrificium, pro vivis, et defúctis: atque in sanctíssimo Eucharístiæ Sacraménto esse vere, réaliter et substantiáliter Corpus, et Sánguinem una cum ánima, et divinitáte Dómini nostri Jesu Christi, fierique conversiόnem totiús substántiæ panis in Corpus, et totiús substántiæ vini in Sánguinem, quam conversiόnem Cathólica Ecclesiá Transubstantiatiόnem appellat.

Fáteor étiam sub áltera tantum spécie, totum atque íntegrum Christum, verúmque Sacraméntum sumi. Constánter téneo Purgatórium esse, animásque ibi deténtas fidélium suffrágiis juvári. Simíliter et Sanctos una cum Christo regnántes, venerándos atque invocándos esse; eósque oratiónes Deo pro nobis offerre; atque eórum reliquias esse venerándas. Firmíssime ássero imáges Christi, ac Deíparæ semper Vírginis, necnon aliórum Sanctórum habéndas et retinéndas esse, atque eis débitum honórem ac veneratiόnem impertiéndam. Indulgentiárum étiam potestátem a Christo in Ecclesiá relíctam fuisse; illarúmque usum christiáno pópulo máxime salutárem esse affírmo. Sanctam Cathólicam, et Apostólicam Románam Ecclesiám, ómnium Ecclesiárum matrem, et magístram agnóscó; Romanóque Pontífici, beáti Petri Apostolórum princípis successóri, ac Jesu Christi Vicárió veram obediéntiam spondeo, ac juro. Cétera item ómnia a sacris Canónibus, et œcuménicis Concíliis, ac præcipue a sacrosáncta Tridentína Sýnodo et ab œcuménico Concílio Vaticanó tradíta, defínita, et declaráta, præsertim de Románi Pontificis Primátu et infallíbili magistério indubítanter recípio atque profíteor; simúlque contrária ómnia, atque háereses quascúmque ab Ecclesiá damnátas, et rejéctas, et anathematizátas, ego páriter damno, rejicio, et anathematizo. Hanc veram Cathólicam fidem, extra quam nemo salvus esse potest, quam in præsentí sponte profíteor, et veráciter téneo, eámdem íntegram, et inviolátam, usque ad extrémum vitæ spíritum, constantíssime (Deo adjuvánte) retinére, et confitéri, atque a meis súbditis, vel illis, quorum cura ad me in múnere meo spectábit, tenéri, docéri, et